

Huono ainejärjestövuosi 2011

Museion on huonolla tolalla. Hallitus piti runnoa väkisin kasaan 2010 ylimääräisessä kokouksessa ja sattumalta paikalle eksyneenä otin tiedottajan/webvastaavan pestin. Ongelmallisesti olin seuraavaksi syksyksi suunnittelemassa vaihtoa, mutta tämä tulisi ajankohtaiseksi vasta myöhemmin. Olin juuri luopumassa vastaavasta toimesta arkeologian ainejärjestö Vareessa, joten aivan heitettynä en tehtävään joutunut. Hallituslaiset ovat suurin osa ”old timereita”, mikä näkyy suhteellisen hyvässä työllistymisessä eli vähäisessä kokoustamiskyvykkyydessä. Museionin hallitus on vaikeuksista huolimatta onnistunut pyörittämään toimintaa ja tarjoamaan jäsenilleen peli-iltoja, ekskursioita, yhteistä illanviettoa muiden ainejärjestöjen kanssa ynnä muuta.

Jo vuonna 2010 oli vaikeuksia saada Museioniin henkilöitä, jotka säädösten perusteella vastaavat mm. koulutuspolitiikasta ja opiskelijoiden edunvalvonnasta ja joiden tehtävänä on edistää jäsentensä henkistä ja sosiaalista hyvinvointia sekä edesauttaa museologian opinnoissa. Samankaltaiset tehtävät kuuluvat muillekin ainejärjestöille. Olin noin vuosi sitten kokouksessa, jossa kulttuurientutkimuksen ainejärjestöt asettivat vuodelle 2011 runsaasti tavoitteita. Esimerkiksi suosimani Makaroonikerhon vuorojen piti kiertää ainejärjestöittäin ja kulttuuripääkaupunkivuosi tarjosi ekskursiomahdollisuuksia runsaasti. Tavoitteiden saavuttamiseksi ei ole juurikaan nähty vaivaa, ja ekskursioille on noloa ilmestyä museoon tilatun oppaan eteen kahden hengen voimin. Hyvästäkin hallituksesta huolimatta ainejärjestötehtävät alkavat ärsyttämään, mikäli jäsenistön välinpitämättömyys ja innottomuus saavat pelkän järjestelyn, ideoinninkin, tuntumaan epämielekkäältä.

Opiskelijoiden edunvalvonnan keskeiseksi strategiaksi on muodostumassa välinpitämättömyys ja toive siitä, että ”paha menee itsestään pois”. Yliopiston kaltaisessa organisaatiossa, jossa strategiat ja painopisteet sekä tavoitteet muuttuvat usein, ei luonnollisesti kannata tuhlata energiaa joka asiasta hötkyilyyn. Jäsenten henkisen hyvinvoinnin eteen sentään nähdään vaivaa: ainejärjestöjen keskeiseksi tehtäväksi on nimittäin muodostumassa institutionalisoitu alkoholismi. Olen kuullut

kauhukertomuksia ajasta, jona arkeologian opiskelijoita luultiin lähestulkoon uskovaisiksi. Kauhistuttavaa. Onneksi tätä vajetta on paikattu ahkerasti ja historiikkeja on tutkittu ahkerasti vanhojen tapojen elvyttämiseksi. Ainoa asia, josta ainejärjestöjen jäsenet eivät ole vuonna 2011 tinkineet, on osallistuminen baarikierroksiin ja bileisiin. Alan suhtautua kyynisesti edunvalvontaan ylipäättään: en ole ikinä nähnyt *niin* köyhää opiskelijaa, etteikö raha riitä baarikäyntiin ja tupakkaan. Tähän numeroon kirjoittamani ravintola-artikkelin poppoissa tämä asia pysyi onneksi matkan aikana aisoissa, ja lukuun ottamatta repustani Turun lentokentän läpivalaisussa löytynyttä piikiven mukulaa matkat sujuivat pahoitta kommelluksittakin. Vuosi 2010 oli hyvä vuosi.

Syksy alkaa kuitenkin hieman valoisammin. Kulttuurientutkijoiden Pietarin matkalle osallistui väkeä hyvin, joista tosin vain yksi oli museionilainen. Museioniin on liittynyt useita uusia jäseniä ja saan huhkia koneen ääressä liittämässä väkeä sähköpostilistoihin yms. Toivon mukaan museionilaisuus näkyy muunakin kuin nimenä jäsenlistassa.

Riku Kauhanen

Kuriositeetikabi.netin päätoimittaja

*Kirjoittaja on Nefa-Nirvana-Vareen moninkertainen kultamitalisti ainejärjestöolympialaisissa
[ainoa kilpailija]*